

До вх. № 18/412 від 03 серпня 2026 року.

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Бойко Юлія Юріївна – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність приписам статей 8, 55, 64, 129 Конституції України такі приписи Цивільного процесуального кодексу України від 18 березня 2004 року № 1618–IV:

– пункт 5 частини шостої статті 19, згідно з яким:

„6. Для цілей цього Кодексу малозначними справами є:

<...>

5) справи про захист прав споживачів, ціна позову в яких не перевищує шістдесяти розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб“;

– пункт 2 частини третьої статті 389, яким визначено:

„3. Не підлягають касаційному оскарженню:

<...>

2) судові рішення у малозначних справах та у справах з ціною позову, що не перевищує двохсот п'ятдесяти розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб, крім випадків, якщо:

а) касаційна скарга стосується питання права, яке має фундаментальне значення для формування єдиної правозастосовчої практики;

б) особа, яка подає касаційну скаргу, відповідно до цього Кодексу позбавлена можливості спростувати обставини, встановлені оскарженням судовим рішенням, при розгляді іншої справи;

в) справа становить значний суспільний інтерес або має виняткове значення для учасника справи, який подає касаційну скаргу;

г) суд першої інстанції відніс справу до категорії малозначних помилково“;

– пункт 1 частини другої статті 394, згідно з яким:

„2. Суд відмовляє у відкритті касаційного провадження у справі, якщо:

1) касаційну скаргу подано на судові рішення, що не підлягає касаційному оскарженню“.

Бойко Ю.Ю. твердить, що застосування оспорюваних приписів призвело до порушення її права на справедливий суд в аспекті права на касаційне оскарження судового рішення. На думку заявниці, оспорювані норми не відповідають принципу юридичної визначеності та „створили непрогнозований механізм доступу до касаційного перегляду внаслідок їх довільного тлумачення, не забезпечили високого рівня захисту прав споживача, допустили відмову у розгляді справи без оцінки суті доводів та фактично делегували апеляційній інстанції роль остаточного суду“, що є несумісним зі статтями 8, 55, 64, 129 Конституції України та статтею 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод.